

کنت کِنان

کُنشِرِ پوان

(تُنال)

ترجمهٔ سیاوش بیضایی

Kent Kennan

COUNTERPOINT

4th edition

Translated by Siavash Beizai

نوگان

کنترپوان (تُنال)

نوشته: کنت کنان

ترجمه و راهنمایی: سیاوش بیضایی

چاپ یکم: زمستان ۱۳۹۵

شمارگان: ۱۰۰۰

لیتوگرافی: ارغوان

چاپ: الوان

بهای کتاب: ۵۰,۰۰۰ تومان

همه حقوق محفوظ و در اختیار انتشارات

کنان ما باشد © ۱۳۹۵

noGan Publications

©2017, All Rights Reserved

عنوان: کنترپوان، چاپ چهارم - Counterpoin, 4th Edition 1987

نویسنده: کنت کنان (1913-2003) Ken Kennan

ترجمه: سیاوش بیضایی Translated by Sieavash Beizai

تهران: نوگان، ۱۳۹۵ Tehran: noGan

۳۳۶ ص: پارتیسیون

شابک: ISBN 979-08026060-7-4

فهرست نویسی: فیا

موضوع: موسیقی - پارتیسیون.

رده بندی کنگره: ۱۳۹۵ - ۹ کی ۹ کی ۵۵ / MT

رده بندی دیویی: ۷۸۱ / ۲۸۶

شماره کتابشناسی ملی: ۴۴۹۴۳۷۵

فهرست

۱۱	پیشگفتار مترجم
۱۳	پیشگفتار نویسنده بر چاپ چهارم
۱۵	راهنمایی‌هایی برای استفاده از این کتاب
۱۷	اصطلاحات به کار رفته در این کتاب
۱۹	فصل ۱. دیباچه
۲۰	سبک‌های کنترپوانی
۲۱	چشم‌انداز تاریخی
۲۲	طبیعت کنترپوان
۲۲	کنترپوان «محض» در برابر کنترپوان «آزاد»
۲۵	فصل ۲. مادی
۲۵	منحنی یا الگویی ملودی
۲۸	ارزش نسبی نت‌ها
۲۹	هارمونی در ملودی
۳۰	ملودی‌های مرکب
۳۱	محدوده صوتی
۳۱	ملاحظات دیگر
۳۸	تمرین
۳۹	فصل ۳. اصول کنترپوان دوصدایی
۴۰	کیفیت ملودی‌ها
۴۰	تابستگی صداها
۴۲	یگانگی
۴۲	زمینه هارمونیک
۴۳	- گزینش نت‌های آکرد
۴۴	- دابل کردن نت‌ها
۴۴	- گزینش هارمونی‌ها؛ پیوندهای هارمونیک
۴۷	- ریتم هارمونیک
۴۸	- کادنس‌ها
۵۰	کنسونانس و دیسونانس
۵۴	تمرین - خودآزمون
۵۵	فصل ۴. تمرین‌های دوصدایی
۵۵	یک نت در برابر یک نت (۱:۱)
۵۸	دو نت در برابر یک نت (۲:۱)
۵۹	- نت‌های غیرهارمونیک
۶۴	- گمارش نت‌های هارمونیک و غیرهارمونیک
۶۶	- تکنیک‌های نوشتن کنترپوان (۲:۱)
۶۷	- حرکت‌های موازی
۶۹	تمرین

فصل ۵. کاربرد نُت‌های کروماتیک در کنترپوان دوصدایی

۷۱	کاربرد نُت‌های کروماتیک در ملودی و هارمونی
۷۵	مُدولاسیون
۷۶	نگارش نُت‌های کروماتیک
۷۶	رابطه تقاطعی
۷۷	در باره تمرین‌های دوصدایی کروماتیک
۸۰	تمرین

فصل ۶. تمرین‌های دوصدایی (بخش آخر)

۸۱	سه نُت در برابر یک نُت (۳:۱)
۸۴	چهار نُت در برابر یک نُت (۴:۱)
۸۶	کاربرد سنکوپ (کنترپوان نوع چهارم)
۸۷	- نُت دیرا
۹۲	- نُت بشا
۹۳	- نُت‌های با مینیک تکراری یا کشیده
۹۳	- گوه‌ها، نادرست و جایگزین‌های آن
۹۴	- فاصله‌ها، مازو
۹۴	- کنترپوان (۲:۱) و (۱:۱) با کاربرد خط اتحاد یا نُت‌های تکراری
۹۶	کنترپوان نوع پنجم
۹۷	توزیع تحرک ریتمیک میان صداها
۹۹	تمرین - خودآزمون

فصل ۷. نوشتن قطعه‌های کوتاه دوصدایی

۱۰۱	فرم
۱۰۵	کاهش یا افزایش شمار صداها
۱۰۸	تکرار یا تغییر
۱۱۲	تمرین - خودآزمون

فصل ۸. کائِن

۱۱۳	- کائِن دوصدایی در اکتاو
۱۱۵	- کائِن دوصدایی در فاصله‌های دیگر
۱۱۸	- نکاتی در باره نوشتن کائِن‌های دوصدایی
۱۱۹	کائِن‌های ویژه
۱۱۹	- کائِن با حرکت مخالف
۱۲۱	- کائِن با بزرگ‌نمایی
۱۲۳	- کائِن با کوچک‌نمایی
۱۲۴	- کائِن با حرکت پُسارو
۱۲۵	- کائِن با همراهی
۱۲۷	کائِن‌های سه‌صدایی و بالاتر
۱۳۰	کائِن بی‌پایان
۱۳۱	- زَوَند
۱۳۳	کائِن دوپل
۱۳۴	کائِن چیسنانی

۱۳۶	کائن مارپیچ
۱۳۷	تمرین - خودآزمون
۱۳۹	فصل ۹. کنترپوان وارونه‌شدنی
۱۳۹	وارونگی در اکتاو
۱۴۲	وارونگی به فاصله‌هایی به جز اکتاو
۱۴۶	دستورهای عمومی نوشتن کنترپوان وارونه‌شدنی
۱۴۷	کنترپوان وارونه‌شدنی با سه صدا یا بیشتر
۱۵۰	تمرین - خودآزمون
۱۵۱	فصل ۱۰. انوانسیون دوصدایی - گسترش موتیو
۱۵۲	موتو
۱۵۳	تقلید - کسرموتیو
۱۵۵	فرم‌های گوناگون نخستین معرفی موتیو
۱۵۸	شیره‌های گسترشی ویژه
۱۶۰	ایپسود (میان‌وازه)
۱۶۴	ورودی‌های مالتی
۱۶۵	بیان نهایی
۱۶۶	طرح کلی انوانسیون
۱۶۶	تحلیل انوانسیون‌ها
۱۷۲	تمرین - خودآزمون
۱۷۳	فصل ۱۱. انوانسیون سه‌صدایی
۱۷۳	ارتباط ریتمیک صداها
۱۷۷	اهمیت نسبی صداها
۱۷۷	ملاحظات هارمونیک
۱۷۸	- کاربرد نت‌های کروماتیک
۱۸۰	- خط اتحاد
۱۸۰	- نت دیرآ
۱۸۵	تمرین‌های کنترپوان سه‌صدایی
۱۸۱	- تمرین با نت‌های دیرآ
۱۸۹	- تبدیل کنترپوان (۱:۱) به انواع دیگر
۱۹۱	تمرین - خودآزمون
۱۹۳	فصل ۱۲. نوشتن قطعه‌های کوتاه سه‌صدایی
۱۹۸	تمرین
۱۹۹	فصل ۱۳. تقلید در سه صدا
۲۰۰	تقلید واقعی (رئال)
۲۰۳	تقلید رئال
۲۱۱	روش نوشتن پاسخ
۲۱۴	تمرین - خودآزمون

فصل ۱۴. انوائسیون سه صدایی؛ تریوسنات ۲۱۵

۲۱۹	ویژگی‌های استثنایی
۲۱۹	تحلیل یک انوائسیون کامل
۲۲۲	تریوسنات
۲۲۷	دوئوسنات‌های باروک و ساختاری مشابه
۲۳۱	تمرین
۲۳۲	خودآزمون

فصل ۱۵. فوگ ۲۳۳

۲۳۴	سوژه فوگ
۲۳۷	باسخ سوژه
۲۳۷	اکمپانیسیون فوگ سه صدایی
۲۴۰	کریوان چهار صدایی
۲۴۱	اکسپوزیسیون فوگ چهار صدایی
۲۴۶	ارتباط سوژه با عناصر پس از آن
۲۵۲	سوژه در ارتباط با باسخ؛ فوگ استرئویی
۲۴۸	کاربرد فنون ویژه در اکسپوزیسیون
۲۴۹	کنتراکسپوزیسیون
۲۵۱	تمرین

فصل ۱۶. فوگ (دنباله) ۲۵۳

۲۵۳	اپسودها
۲۵۵	ورودی‌های میانی
۲۵۶	فنون ویژه در ورودی‌های میانی
۲۵۸	بخش‌نهایی
۲۶۱	فوگ در کل
۲۶۷	فوگ مکتبی
۲۶۹	دیگر الگوهای ساختاری فوگ
۲۷۱	تمرین

فصل ۱۷. فوگ (پایان) ۲۷۳

۲۷۳	فوگ پنج صدایی
۲۷۴	فوگ با شش صدا یا بیشتر
۲۷۵	فوگ دوصدایی
۲۷۵	فوگ دوپل (دوتایی)
۲۷۹	فوگ سه تایی
۲۸۱	فوگ با بیش از سه سوژه
۲۸۱	فوگ‌گتا و فوگ‌گاتو
۲۸۱	فوگ کنسرتی
۲۸۲	فوگ فانتزی
۲۸۲	فوگ گروهی
۲۸۲	تأثیر سازها بر فوگ‌نویسی

۲۸۴ تمرین - خودآزمون

فصل ۱۸. فرم‌های مبتنی بر کُرال ۲۸۵

۲۸۶ کُرال پرلود

۲۸۶ - نوع یکم

۲۸۷ - نوع دوم

۲۸۹ - نوع سوم

۲۹۰ - نوع چهارم

۲۹۱ - نوع پنجم

۲۹۲ - نوع ششم

۲۹۴ - نوع هفتم

۲۹۸ - نوع هشتم

۳۰۰ کُرال ملودی کُرال در صداهاى گوناگون

۳۰۱ کُرال واریاسیون

۳۰۴ کُرال فانتزی

۳۰۴ کُرال موگ

۳۰۶ تمرین

۳۰۷ خودآزمون

فصل ۱۹. فرم‌های واریاسیون کنتراپوانی ۳۰۹

۳۰۹ انواع واریاسیون‌های کانترس فی‌موس: گروُند، پاساکالیا و شاکن

۳۱۳ - گروُند

۳۱۲ - پاساکالیا و شاکن

۳۱۵ تم و واریاسیون

۳۱۶ تمرین

۳۱۷ کتاب‌نامه

۳۱۹ نمایه

۳۲۳ نمونه‌هایی برای تحلیل

پیشگفتار مترجم

چاپ یکم کتاب کنترپوان کنت کنان در سال ۱۳۵۳ به وسیله دکتر هرمز فرهت به فارسی برگردانده شد که متأسفانه دیگر بازنگری و تجدید چاپ نشد. کتاب حاضر ترجمه کامل چاپ چهارم یا آخرین و گسترده‌ترین ویرایش این کتاب است.

کنترپوان «تنال» به دلیل ارتباط آگاهانه و مستقیم آن با قوانین هارمونی بدون شک قابل‌لمس‌ترین، مؤثرترین و کاربردی‌ترین روش فراگیری کنترپوان برای هنرجوی امروزی است. به ویژه که در تشریح عناصر آن از همان مفاهیم و اصطلاحاتی استفاده می‌شود که در هارمونی عمومی نیز رایج‌اند. افزون بر این، همان گونه که مؤلف خود نیز بیان می‌دارد، این شیوه سر بزرگی از آثاری را در بر می‌گیرد که دانشجویان معمولاً با آن آشنایی بیشتری دارند.

برخلاف کنترپوان مُدال که در آن فاصله‌ها و ترکیب آنها را به طور مجرد در نظر گرفته می‌شوند، کنترپوان تنال آمیزش صداها را از دید هارمونی‌ها و آکردهای مشخصی مورد بررسی قرار می‌دهد که هنرجویان معه از پیش با آنها آشنایی دارند. بسیاری از قوانین هارمونی را می‌توان به روشنی در کنترپوان تنال باز یافت که کمک فراوانی در فراگیری کنترپوان و درک ارتباط تنگاتنگ آن با هارمونی می‌باشد. از سویی دیگر، امروزه بر این واقعیت که هارمونی و کنترپوان در حقیقت دو نگرش متفاوت به یک پدیده واحدند بسیار تأکید می‌شود.

تجربه‌های آموزشی نشان می‌دهند که فراگیری کنترپوان مُدال در آغاز برای بسیاری از هنرجویان تنها به فراگیری مجموعه‌ای از قوانین خشک و انتزاعی محدود می‌شود که کاربرد چندانی در موسیقی عملی معاصر نمی‌یابند. اما همان گونه که مرتب در پیشگفتار خود بیان می‌دارد، یک هنرجو یا آهنگساز هُشیار از هر دو شیوه سود خواهد جست. این که فراگیری کنترپوان مُدال برای هنرجوی ایرانی که پیش‌زمینه موسیقایی‌اش یک موسیقی مُدال و تک‌صدایی است پست‌دیده‌تر خواهد بود را نمی‌توان با قاطعیت پذیرفت. دستاوردهای صد سال گذشته موسیقی ایران به روشنی نشان می‌دهند که موسیقیدانان معاصر موسیقی ایران بیشتر در پی کشف قوانین هارمونی موسیقی ایرانی بوده‌اند تا برپایی یک سیستم جدید کنترپوانی. افزون بر این، با تثبیت قوانین هارمونی ایرانی، شکل‌گیری قوانین نوعی «کنترپوان ایرانی» به شکل ساده‌تر انجام خواهد پذیرفت.

کتاب هارمونی والتر پیستون که از سیستم نگارشی و آموزشی یکسانی پیروی می‌کند مناسب‌ترین گزینه برای همراهی با این کتاب خواهد بود.

در نهایت باید به این نکته مهم اشاره شود که نقش قوانین هارمونی و کنترپوان تنها برای درک اصول بنیادی چندصدایی نویسی، پرورش شنوایی و انجام تمرین‌ها است و تا هنگامی که این قوانین در ذهن هنرجو یا آهنگساز نهادینه نشده باشند کارایی هنری نداشته و راهی به آفرینش هنری نخواهند گشود.

در تحلیل‌های هارمونیک این کتاب شماره‌های بزرگ لاتین (مانند V-IV-II) برای آکردهای مازور، و شماره‌های کوچک (مانند v-iv-ii) برای آکردهای مینور به کار رفته است.

درس گسترده و تأکید بر انواریون‌های دوصدایی و سه‌صدایی به عنوان الگوهایی برجسته برای فایده‌ی نوشتن فرم‌های ساده کنترپوانی یکی دیگر از ویژگی‌های مهم این کتاب به شمار می‌رود.

پیشگفتار نویسنده بر چاپ چهارم

در چاپ چهارم کنترپوان ساختار کلی چاپ سوم که نزدیک به دوازده سال پیش انتشار یافته بود حفظ شده است. متن آن برای خوانایی بیشتر کمی بزرگ‌تر شده است. شماری از خودآزمون‌ها که پیش‌تر در دفتری جداگانه انتشار یافته بود اکنون به فصل‌های مربوطه در متن کتاب انتقال یافته‌اند. کتابنامه آن به روز شده و برخی از تمرین‌های آن نیز مورد رنگ‌بندی قرار گرفته‌اند.

مطالعه عملی این کتاب به دو شاخه گسترده تقسیم می‌شود: یکی تحلیل مبتنی بر آشنایی شنیداری (دیداری با موسیقی کنترپوانی دوره باروک (تقریباً ۱۶۰۰ تا ۱۷۵۰ م.)؛ و دیگری، نخست حل تمرین‌ها و سپس نوشتن قطعه‌هایی با فرم‌ها و تکنیک‌های مشخصه این دوره، مانند کانتات، مومان‌های سویت، انانسین، فوگ، پرلود کُرال، و پاساکالیا. آشنایی هنرجویان با پایه‌های تئوری موسیقی، هارمونی، پرورش شنوایی و دشیفراژ برای مطالعه این کتاب ضروری است.

در تمرین‌های یادشده نوعی شیوه اصلاح به کار گرفته شده است - "نوع" بدین مفهوم که نخست الگوهای بنیادین ریتمیک محدودی تعریف می‌شوند، "اصلاح شده" بدین معنی که کاتنوس فیرموس‌هایی که معمولاً با اختلال گرد نشان داده می‌شوند به وسیله ملودی‌هایی که ساختاری متریک داشته و غالباً روزیه هارمونیک نیرومندی دارند جایگزین شده‌اند. به علاوه، از چندی از محدودیت‌های کنترپوان محض (به ویژه آنهایی که از سبک کنترپوانی سده شانزدهم گرفته شده‌اند چشم‌پوشی شده است. در این کتاب کنترپوان نوع پنجم (مرکب) با این عنوان مطرح نشده است، زیرا در حقیقت همانند کنترپوان آزاد است که هنرجویان [به هر حال] در تمرین‌های بعدی به کار خواهند برد. کلیدهای «دو» که در کتاب‌های قدیمی کنترپوان (و حتا برخی از متن‌های جدیدتر) به کار می‌رفته است در اینجا به کار گرفته نشده‌اند، چون بیشتر هنرجویان با آنها آشنایی چندانی ندارند و افزودن مشکل فراگیری آنها به روند فراگیری کنترپوان، [از دید آموزشی] مورد تردید است. با تأثیر گسترده تئوری شنکر^۱ بر تحلیل موسیقی امروز این

۱ هاینریش شنکر (۱۹۳۵-۱۹۸۷) Heinrich Schenker تئوریسن مشهور اتریشی و شاگرد آنتون بروکنر است که نظریات جدیدی در تحلیل موسیقی ارائه داده است. او تئوری کارکردی Funktionstheorie هوگو ریمان را رد کرده و مفهوم جدیدی به تئوری درجه‌ای Stufentheorie می‌دهد. شنکر هر اثر هنری را متشکل از سه لایه «پیش‌زمینه، میان‌زمینه و پس‌زمینه» می‌داند که

سوال مطرح می‌شود که: آیا کاربرد این شیوه در آموزش این کتاب نیز پسندیده خواهد بود؟ اما پس از بحث‌های فراوان با متخصصین شنکری و آموزگاران دیگر، کاربرد این شیوه به دلایل زیر ناروا شناخته شد:

(۱) بازنگری کلی کتاب به منظور درج تئوری شنکر و کاربرد آن در نمونه‌ها به روشنی ناممکن می‌نمود، و کاربرد پراکنده نظریه شنکر نیز می‌توانست تنها به برداشتی سطحی از آن بیانجامد و شاید حتی بیشتر گمراه‌کننده باشد تا سودمند.

(۲) کتاب‌های کنترپوان با نگرش شنکری بسیارند (نک. کتابنامه).

(۳) این که یک هنرجوی کنترپوان بدون داشتن دست‌کم دو سال سابقه آموزش شنکری آمادگی درک اصول شنکری را در سال‌های نخست - که معمولاً غالب هنرجویان به فراگیری کنترپوان می‌پردازند - داشته باشد، قابل تردید است. دانشگاه‌ها معمولاً دوره‌های تحلیلی شنکری را در سطوح پیشرفته‌تر ارائه می‌دهند.

نگارنده سپاسگزار کسان بسیاری است که با پیشنهادهای ارزشمند خود (از آغاز انتشار این کتاب در سال ۱۳۵۹) او را همیاری داده‌اند. در میان آنها می‌توان از دکتر داندل گرانام، دکتر یاتریک مک‌کرسن، ژانت مک‌گافی، دکتر جان راتگب، دکتر ویلیا تامسون و دکتر ریچارد پاول بستر نام برد.

لایه آخر همان درون‌مایه موسیقایی Ursatz است. با این که فراگیری مفاهیم شنکری کمک فراوانی به درک ساختار درونی موسیقی می‌کند، نمی‌توان آنها را تنها شیوه تحلیل یا نگرش به موسیقی پنداشت. م.